

Čís. 12798.

Není třeba, aby směnečný platební příkaz obsahoval doložku o tom, v jaké směnečnoprávní funkci je žalovaný směnečně zavázán, ani právní důvod. Bylo-li v žalobě tvrzeno jednak, že se žalovaný zavázal k zaplacení směnky, jednak, že tak učinil jako rukojmí, při ústním jednání pak přednesl žalobce, že žalovaný svým podpisem podstoupil vskutku závazek jen jako směnečník a nikoliv jako směnečný rukojmí, nejde o změnu žaloby.

(Rozh. ze dne 9. září 1933, Rv I 1670/33.)

Směnečný platební příkaz byl ponechán v platnosti s o u d y v š e c h tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

V žalobě tvrzeny byly dvě zavazující skutečnosti, jednak, že se žalovaný zavázal k zaplacení přijetím směnky, jednak, že tak učinil jako rukojmí. Při ústním jednání dne 16. prosince 1932 uvedla žalobkyně, že jméno žalovaného bylo uvedeno na směnce v adrese již při jeho podpisu, který podepsal směnku, neomeziv svůj závazek na závazek rukojemský; slova jako rukojmí byla na směnku napsána kanceláří Dr. T-a. Tímto projevem přednesla žalobkyně, že žalovaný svým podpisem podstoupil vskutku závazek jen jako směnečník a nikoli jako směnečný rukojmí. Tím bylo žalobní tvrzení jen omezeno na jednu zavazující skutečnost, takže tím nenastala změna žaloby (§ 235 čtvrtý odstavec c. ř. s.). Bylo věcí soudu podřaditi zavazující skutečnost, jež ze žalobního děje zůstala, pod případné právní pravidlo a vyvoditi z ní důsledek. Poněvadž takto byl žalovaný zavázán zaplatiti směnečný peníz jako přijatel a nikoli jako směnečný rukojmí, nepochybily nižší soudy, dávše průchod pravému stavu věci a odsoudivše žalovaného jako přijatele směnky, zachovavše platební rozkaz v platnosti s vyloučením slov: »jako rukojmí«, neboť podle § 557 c. ř. s. není potřebí, by směnečný platební rozkaz obsahoval doložku o tom, v jaké směnečnoprávní funkci je žalovaný směnečně zavázán, ani právní důvod, protože směnka je obligací skripturní, abstraktní.

Čís. 12799.

Vyzvednutím odvolání zástupcem odvolatele v soudní podatelně byl zmařen účinek podání na poštu a může včasnost odvolání v tomto případě býti posuzována jen podle data, pod kterým bylo odvolání opět podáno v podatelně prvního soudu osobně zástupcem odvolatelovým.

(Rozh. ze dne 9. září 1933, R II 294/33.)

Žalobě o dodržení kupní smlouvy procesní soud první stolic vyhověl. Odvolací soud odmítl odvolání pro opožděnost.